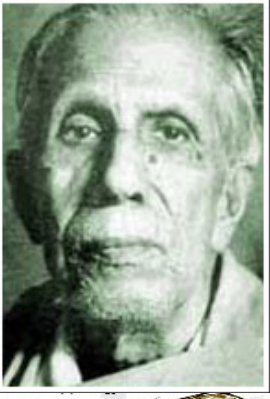

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

சொல்லாமல் கொள்ளாமல் முன் அறிவிப்பு ஏதும் இல்லாமல் தான் போனேன். இரந்தாலும், போனபோது சல்லப்பா வீட்டில் இரந்தார் சந்தோஷமாக இரந்தது. அப்போதெல்லாம் அந்த மாதிரி முன்னாலயே சொல்லி நேரம் குறித்து வாங்கிக் கொண்டு போவது என்பது தரியாத காலம். அத்தோடு அவர் இரந்தது மட்டுமல்லாமல் அங்கயே நான் போன தருணத்தில் இலங்கையிலிருந்து சிவராமபுரம் அங்கு இருக்க நேர்ந்தது, என்ன சொல்ல.. எல்லாம் நேர்ந்து கொள்கிறதே. தரூம் சிவராமபுரம் கவிதைகளும் சொல்லும் நடையும் போன்ற தமிழ்மொழி, உரைநடை பற்றிய எழுத்துவில் வந்த கட்டுரைகளும் ஒரு புதிய குரலை, ஆளுமையின் தோற்றத்தைச் சொல்லின. என் பாராட்டைச் சொன்னேன் சிவராமபுரம். "எதிர் பாராத ஒரு ஆச்சரியம் தரூம் சந்திப்பு (a very pleasant surprise!) இல்லையா" என்றேன். சிவராமபுரம் மிகுந்த மகிழ்ச்சி. பசிக் கொண்டிருந்தோம். என்ன என்று இப்போது நினவிலில்லை. அப்போது எழுத்து வர ஆரம்பித்து இரண்டு வருஷங்கள் முடிந்து இருக்கும். சல்லப்பாவின் வாடிவாசல் ஒரு சிறு புத்தகமாக, எழுத்துச் சந்தாதாரர்களுக்கு அன்பளிப்பாகவும், எழுத்து பத்திரிகையில் ஜீவனாம்சம் என்று அவரது புதிய நாவல் தொடராகவும் வலிவந்து இரந்தது. கணவன் இறந்ததும் இனிதன் வாழ்க்கை ஆதரவற்ற கணவனின் பற்றோருடன் தான் என்று தீர்மானித்து தன் அண்ணா ஜீவனாம்சத்துக்காகத் தொடர்ந்த வழக்கை உதறு, கணவன் மறைவாக்குப் பிறகும், அண்ணா சொல்லையும் மீறி, கணவனின் பற்றோர்களுக்கு உதவியாக அவர் களுடன் இருக்க முடிவா செய்கிறாள். மிகவும் வித்தியாசமான வாழ்நெறி. வாடிவாசல் மதுரை மாவட்டத்தில் காணும் ஜல்லிக்கட்டு என்ற ஒரு வீர விளையாட்டை ஆயுதமின்றி காளையை அடக்குவது ஒரு அறம், மரபு, விளையாட்டு. தவேர் வகுப்பினரின் விளையாட்டு. இரண்டும் ஒரு ஆவணம் என்றே கூடச் சொல்லப்படத் தகுந்த பதிவு. படபாபு. இரண்டும் இரண்டு வித்தியாசமான வாழ்க்கை அறங்களைச் சொல்லும் வித்தியாசமான நடையில். இவ்விரண்டும் சல்லப்பாவை நாவலாசிரியராகவும் ஒரு புதிய

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

அறிமுகத் ததைத் தந் திருந் தன.

அவரை அறிமுகப் படுத்திய சங்கு, பின்னர் மணிக்கொடி என அவர் பத்திரப் படுத்தியிருந்த, சபாநாயகி, சந்திரோதயம் போன்ற பழைய பத்திரிகைகளைக் காண்பித்தார். பச்சிக் கொண்டிருந்தோம். “கொஞ்ச நாள் இருப்பீர்கள் இல்லையா? நாளைக்கு வாருங்களேன். மூத்துசாமி, வதை ஸ்வரன், சச்சிதானந்தம் எல்லாம் இங்கே பக்கத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். சொல்லி அனுப்புகிறேன். நாளைக்கு அவர்களையும் சந்திக்கலாம்.” என்றார்.

மறுநாள் பிற்பகல் நான்கு மணி அளவில் என்று நின்கைக்கிறேன். நான் அங்கு சென்றபோது அம்மீவரும் செல்லப்பாவீட்டுக் கட்டத்தில் காத் திருந்தார்கள். ந.மூத்துசாமி சில கதைகள் எழுதியிருந்தார். எல்லாம் அவரது புஞ்சை கிராமத்து மனிதர்களை, வாழ்க்கையைச் சொல்பவை. எஸ். வதை ஸ்வரன் “கிணற்றில் விழுந்த நிலவூ” கவிதையோடு அறிமுகமாகி யிருந்தார். சச்சிதானந்தம் எல்லோரையும் விட நிறைய படித்திருந்தார். எல்லோரும் எனக்கு சிறியவர்கள் மீனிலிருந்து ஆறு வயது சிறியவர்கள். சச்சிதானந்தம் மூத்துசாமி இருவரும் பின் நாட்களில் நான் அடிக்கடி சந்தித்தும் கடித்தத் தொடர்பு கொண்டும் மிக நெருக்கம் கொள்ள இருந்தவர்கள்.

அந்த மூதல் சந்திப்பிலேயே, “வாருங்கள், விஜயபாஸ்கரனைப் பார்த்துவிட்டு வரலாம்” என்று கிளம்பினார். திருவல்லிக்கணை பிள்ளையார் கோவில் திரை வீட்டிலிருந்து எங்கு போனாலும் நடந்தான். மெளண்ட் ரோடு வந்து காவம் பாலத்ததைத் தாண்டினால் லாங்ஸ் கார்டன் ரோடு தான். இப்போது அந்த ரோடு பழைய ரோடாக இல்லை. லாரிகள் நிறைந்திருக்கும் இன்னும் என்னென்ன வலை லாமோ அடையலாகக் கிடக்கும் இன்றைய காட்சி அல்ல அன்று. வகை அமையியான ஜன நெரிசல் அற்ற சாலையாக இருந்தது. கொஞ்ச தூரம் நடந்தால் ஒரு வீட்டின் வளிக் கதவதைத் திறந்து உள்ளே போனால் எதிரே வந்தது தமிழ் புத்தகாலய கண. மூத்தையா. “இருக்காரா?” என்று செல்லப்பா கேட்க, “வாங்க, என்று கைகாப்பி “இருக்கார் வாங்க” என்று வலப்பக்க அறையைக் காட்டினார். மூத்தையா அங்குதான் குடியிருக்கிறார் போலும். விஜயபாஸ்கரனுக்கு அங்கு இடம் ஒதுக்கியிருக்கிறார் என்று நினதைத் துக்கொண்டேன். எனக்கு “சரஸ்வதி” அறிமுகமாகி இருந்தது. எங்கு சென்றாலும் அங்கு செல்லப்பா இருந்தால், அவர் குரல் தான் ஓங்கி ஒலிப்பதாக இருந்தது விஜயபாஸ்கரனும் மிக உற்சாகத்தோடு பச்சிக் கொண்டிருந்தார். என்னிடம் “எழுத்தை விட சரஸ்வதிக் குத்தான் சிலனோன் லேசந்தாதாரர் அதிகம்” என்றார். செல்லப்பா அதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அச்சாகி அனுப்ப இருந்த புது சரஸ்வதி இதழை என்னிடம் கொடுத்து, “இது தான் புது இதழ், இனிமேதே தான் அனுப்பணும்” என்றார் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்த போது ஒரு பக்கத்தில் என் பார்வை நின்றது. “அதைப் பக்கத்தை நிரப்பறதுக்காகப் போட்டது” என்றார் சிரித்துக்கொண்டே. “நீங்களும் சரஸ்வதிக் கு எழுதுங்களேன்” என்றார். விஜயபாஸ்கரனிடமிருந்து வந்த அந்த அழைப்பு எனக்கு சந்தோஷமாகவும் அதிர்ச்சியாகவும் இருந்தது. நான் மதிக் கு இன்னோரு பத்திரிகாசிரியர் என்னை

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

எழுதச் சொல்லுகிறாரே! "நான் என்ன எழுதப் போறேன்" என்று சொல்லிச் சிரித்தனே. "இப்போதானே எழுத ஆரம்பிச்சிருக்கார். தயக்கமா இருக்கும்" என்றார் செல்லப்பா. இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளும் அன்றைய சீழலில் எதிர்நீச்சல் போட்டாகக் கொண்டிருந்தவை. ஒன்றுக் கொன்று உதவிக்கொள்வனவாக ஆசிரியர் இருவரும் சினகே பாவத்தோடு இருந்தது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தாகக் கொடுத்தது.

இதெல்லாம் எனக்கு புதிய அனுபவங்கள். செல்லப்பா தன்னையே காந்தியவாதியாகக் காண்பவர். விஜய பாஸ்கரன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். இருப்பினும் இந்த ஓட்டுறவு, சினகே பாவம். கட்சியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கே விஜய பாஸ்கரனைப் பிபிக்காமற் போயிற்று. தாமரை ஒரு கட்சிப் பத்திரிகை பிறந்தது.

வடிகைகள் என்னவென்றால், பின் வருஷங்களில் செல்லப்பா வீட்டிற்கு சாவகாசமாக இலக்கியம் பசுவதற்கு வருகிறவர்களில் தாமரை ஆசிரியர் தி.க. சிவசங்கரன், ஹரிஸ் ரீ நிவாசன் போன்றோரும் இருந்தனர். நேர் எதிர் அணிகளில் உள்ளவர்களாக அவர்கள் சந்தித்துக் கொள்ளவில்லை. அன்றாடம் சந்தித்துக் கொள்ளும் நண்பர்கள் போலத்தான் அவர்களிடம் மிகுந்த சகஜ பாவம் நிலவியது. அவர்களை செல்லப்பாவின் வீட்டில் பார்க்கும் போது அவர்களையும் நான் பரிச்சயமானவனாகத் தான் இருந்தனே. இன்னமும் வடிகைகள், நா.வானமாமலையும், சிதம்பர ரகுநாதனும் புதுக்கவிதையைத் தீவிரமாக எதிர்த்தபோதிலும், தி.க. சிவசங்கரனின் ஆசிரியத்வத்தில் தாமரையில் முற்போக்கு பாணி புதுக்கவிதைகளுக்கு உற்சாகமான வரவேற்பு இருந்தது. எனக்கு ஆசிரியமாக இருக்கும். தமிழ் முற்போக்கு தலைமைகள் எப்படி சிவசங்கரனுக்கு இவ்வளவு சூதந்திரம் அனுமதித்தார்கள் என்று. தி.க.சியும் சூதந்திரமாக கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை ஒரு சில விஷயங்களிலாவது மீறிச் செயல்பட்டாரே. ஆசிரியம் தானே. இதற்கு முன் வானம்பாடிகளும் இருந்தார்கள். ஒரு வளை, என்ன வளை மானலும் செய்துகொள். முற்போக்கு அணியில் சேர்ந்துகொள். அவ்வப்போது தரும் கோஷங்களை மூக்கமிடும் போதும்" என்று ஒரு சொல்லப்படாத விதியோ என்னவோ. ஹரிஸ் ரீ நிவாசன் கட்டகொஞ்சம் ஓட்டியும் ஓட்டாதுமிருந்த முற்போக்கு தான். பின்னாட்களில் அவர் முற்றிலுமாக இலக்கிய உலகிலிருந்து விலகிவிட்டார்.

நான் சொல்ல வந்தது செல்லப்பாவின் வீட்டுக் கட்டம் எல்லா தரப்பினரும் சந்தித்து அளவளாவும் இடமாக இருந்தது. தமிழ் ஒளி என்ற கவிஞர் அங்கு காணப்பட்டார். ஆனால் அவர் கவிதைகள் எழுத்துவில் காணப்பட்டதில்லை. இருந்தாலும்..சிகாகோவில் இருந்த. ஏ.கே. ராமானுஜமும் கட்டத்தான். அவர் வருகைக்கு அடுத்து வந்த எழுத்து இதழில். அவரது ஆங்கிலக் கவிதைகள் கட்ட மொழி பெயர்ப்பில் பிரசுரமாயின. அவர் அன்றைய சிறு பத்திரிகை முயற்சிகளை அறிய ஆர்வம் கொண்டிருந்தார் என்பது, பின்னர்தில்லியில் யாத்ராவிற் காக சந்தித்தபோது தெரியவந்தது. அது ஒரு பக்கம். அந்த ஆரம்ப புதுக்கவிதை அறிமுக நாட்களில் சி.கனக சபாபதியை அபிக் கடி செல்லப்பாவின் வீட்டுக் கட்டத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். நிறைய எதிர்ப்பின் இடையே செல்லப்பா பக்கம் நின்று புதுக்கவிதைக் காக நிறைய பழம் தமிழ் இலக்கிய சான்றுகளுடன் வாத்தாடியவர் சி.

•Written by - வனெங்கட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

கனக சபாபதி. ஆனால் எனக்கு ஆசை சரியமளித்த தவர எழில் மூதல வன் . அவர் ஏதும் வாதிட்டோ பசேயோ நான் அறிந்தவனில்லை. அப்போது அவர் எம்.ஏ. படித்துக்கொண்டிருந்தாரோ அல்லது லெக்சரராக இருந்தாரோ தெரியாது. இரண்டொரு முறை நான் அங்கு போனபோது அவர் அங்கு அமையாக அமர்ந்து நடப்பதைக் கவனித்துக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். செல்லப்பா அவரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, “எழுத்து மீதும் ஆர்வம். மலேம இங்கு வந்து எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று வருகிறார். வரட்டும். பல்கலைக் கழகத் தவர்கள் வருவதும் நல்லது தான்” என்றார். இப்படித் தானே கனகசபாபதியும் நம்மோடு சேர்ந்தார். அவர் மலம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் மாறிக் கொண்டு வருகிறதே” என்றெல்லாம் சொன்னார். கமில் ஸ்வெல் பில்லையும் சொல்ல வேண்டும். அவர் சும்மா வந்து பசேவிட்டுச் செல்பவர். ஆனால் எட்டணா கொடுத்து ஒரு பிரதி வாங்கியவரில்லை. எழுத்து கடமை, செல்லப்பா வலங்கிமானுக்குச் சினைத்து, அங்கு சினைத்து எழுத்து பணைத் வாலயம் எல்லாம் வேண்டும்” என்று கிட்டாரா. செல்லப்பா மறுத்துவிட்டார். “எட்டணா கொடுத்து அன்று வாங்க மனமிருக்க வில்லை. இன்று இதற்கு மதிப்பு ஏற்பட்டதும் தபேவரத் தோன்றுகிறதோ” என்று கோபித்துக்கொண்டாராம்.

பல்கலைக் கழகத்துக்குள் செல்லப்பாவும் எழுத்துவும் விமர்சனமும் நுழைவது ஓரளவுக்கு நடந்தது தான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பிச்சமீர்த்தி, போன்ற பலர் அழகைக் கப்பட்டு ஒரு நாள் கருத்தரங்கு நடந்தது. செல்லப்பாவும் பலமுறை சினைத்து பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு உரையாற்றியிருக்கிறார்.

செல்லப்பா எழுத்து பிரசுரம் ஆரம்பித்ததும், வல்லிக்கண்ணன், கனகசபாபதி போன்றோருடன் சினைத்து பல்கல்லரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள், உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு தன் எழுத்து பிரசுரங்களை எடுத்துச் சினைத்திருக்கிறார். சிரமம் தான் கடமையான உடல் உழைப்புத் தான். இருப்பினும் இந்தப் புத்தகங்கள் தான் எனக்கு ஏதோ கொஞ்சம் பணம் தந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். இததைத் தான் ஆரம்ப காலங்களில் நா.பார்த்த சாரதி, “புடவை விக் கறவன் மாதிரி புத்தகத் ததைத் தோளில் சும்மந்து கொண்டு வருவார். பாவமாக இருக்கும்” என்று எழுது, செல்லப்பா, “எழுத்து எப்படி நடக்கிறது என்று இதனைத் தெளிவாக யார் சொல்லிவிடமுடியும்?” என்று பதில் அளித்தார். ஒரு சில வருஷங்கள்க்குப் பிறகு நா.பா. செல்லப்பாவின் பரம தோஸ்த் ஆக மாறிவிட்டார்.

இதெல்லாம் பின் வருடங்களில் நடந்த. விஷயங்கள். நான் இதைச் சொல்லக் காரணம், எழுத்து பிறப்பித்த ஒரு விழிப்புணர்வு, சமீபம் மாற்றம், வீட்டில் உட்கார்ந்து பத்திரிகை நடத்தியதால் மாதிரிமே விளந்ததல்ல. இதற்கு அவர் இயல்பும் எல்லா தரப்பினரிடமும் எப்போதும் வாதித்துக்கொண்டும் அளவளாவிக் கொண்டும் பல முன்கைகளிலும் சயெல்பட்டாக் கொண்டும் இருந்ததே காரணம்.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

மறக் கப் பட டிருந் தார் . மௌனிக் குக் கிடகைக் கும் இந் த கவனிப் பு பிபிக் காதவர கள் , க.நா.சுவை முன் னிறுத் தி கிண்டலாகப் பசினார் கள் .” க.நா. சு. நிறையப் புனபையெர்களில் எழுதுபவர் . எனக் குத் தரிந் து “அதரைய நாதன் , மயன் , ஆண்டாள் ;” இப் படி எத் தனையோ . அதைச் சூட் பிக் காட் பி, “மௌனியாவது மண்ணாவது, அப் படி ஒரு ஆளே கிடையாதையா? இது க.நா.சு. வின் இன் னொரு புனை பெயராக் கும்” இந் த மாதிரி விளையாட் டலெ லாம் அவருக் குப் பிபிக் குமாக் கும் ,” என் றார் கள் . க.நா.சு முயன் று தடேயவரை கிடதைத் தவற் றதைத் தொகுத் து ஒரு முன் னுரையும் எழுதி அழியாச் சூடர் என் ற தலபை பில் வளியிட் டார் , அத் தோடும், திருவனந் தபுரத் திலோ என் னவோ நிகழ் ந்த அனதைத் திந் திய எழுத் தாளர் மகாநாட் பிறக் கு மௌனியையும் அழைத் து “இதோ இவர் தான் மௌனி” என் று அறிமுகம் செய் தார் . இதெ லாம் 1959-ல் நடந் த கதை என் று நினவை . அப் படியும் சில கதைகள் அப் போது கிடகைக் காமல் போயின . மௌனியிடமும் அவை இருக் கவில் லை . மௌனிக் கே தான் ஒரு புனை பெயர் ஆசாமியாகப் போனது பற் றிக் கவலை இருக் கவில் லை . இவ் வளவே நடந் தது . இதுவே மௌனி வழிபாடாகிப் போனது ஒரு பரோசிரியருக் கு .

இதையெ லெ லாம் த் திக் கியடிக் கும் காரியமும் நடந் தது . மௌனியைப் போய் ப் பார்த் து வந் த துரமும் சிவராம சிலெ லப் பாவுக் குக் கடிதம் எழுதினார் . “இனி பிச் சமீரத் தியை விட் டு விடும் கள் . மௌனிதான் நம் கவனத் துக் குரியவர் . அவர பக் கம் தான் நம் கவனம் இனித் திரும் பவனெ டும்” என் று எழுத் த, சிலெ லப் பா, “இப் ப இவன் நமக் கு உபதேசம் பண்ண ஆரம் பிச் சூட் டான்” என் று சலித் துக் கொண் டார் . பின் னர் சிலெ லப் பா

சொல்லத் தான் எனக் கு இது தரிந் தது . அந் த சமயம் துரமும் சிவராம ஒரு படிமக் கவிஞராக தமிழின் ஓரே கவிஞராக சி.மணி, பிச் சமீரத் தியெ லெ லாம் புறம் தள் ளப் பட வனெ டிய வர்களாக ஆயினர் . ”என் கவிதைகள் எழுத் துவில் வளிவந் த பிறக் கு தான் , சிலெ லப் பாவுக் கு புதுக் கவிதை பற் றிய தளிவும் ஞானமும் கிடதைத் தது “ என் று எழுத் த ஆரம் பித் தாயிற் று .

சிலெ லப் பாவுக் கு எழுத் து தன் மணிக் கொடி சகாக் களால் எல் லாம் கவிடப் பட்ட பிறக் கு அவருக் கு ஆதரவாகவும் , தனக் கு உத் வகேம் துரபவராகவும் பார்த் தது பிச் சமீரத் தியைத் தான் . பிச் சமீரத் தியின் கவித் தைத் பற் றி அவர் பங்களிப் பைப் பற் றி மறமுகமாக மறுத் துப் பசிய புனபையெர் கட் டுரகைளும் எழுத் துவில் வந் தன . அதில் ஒருவர் எழுத் து ம் லமாகவே விமர் சகராகவும் கவிஞராகவும் தரிய வந் த நகுலனும் . இது மாதிரி திரை மறவை வலைகளை தான் தரிய வந் த தொடக் க காலத் திலிருந் தே ஒரு விஷமச் சிரிப் புடன் செய் தவர் நகுலன் . ஒருவர் . பிச் சமீரத் தியும் யார் என் ன சொல்கிறார் கள் எனபது பற் றியெ லெ லாம் கவலை இல் லாதது தன் இயல் பில் தன் பாட் டுக் கு வாழ் ந் தவர் .

அந் த ஆரம் ப காலங் களில் சிலெ லப் பா அபிக் கடி பிச் சமீரத் தியிடம் போய் வருவார் . நான் அங் கு இருந் தால் என் னையும் அவர் அழைப் பார் . சிலெ லப் பாவைப் போலவே ந . பிச் சமீரத் தியின் ஏழ் மையும் பார்க் க வதேனை துரம் ஒன் று . ஆனாலும் பிச் சமீரத் தி அதைக் காட் பிக் கொள் பவரல் ல . யாரிடமும் எதுவும் வனெ டுப் பவரம் ல் ல .

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:04• - •Last Updated•

••Monday•, 11 •February•, 2013 23:08•

செல்லப்பாவிடம் அவரும் அவரிடம் செல்லப்பாவும் மிகுந்த சுவாஸ்தியம் கொண்டு பசுவதை, அபிபிராயங்கள் பரிமாறிக்கொள்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். செல்லப்பாவைக் குழைக்கிறார் ஸ்தானத்தில் இருந்தவர். அப்போதே எழுந்த ஆரம்பித்திருந்த நான் 50 வருட காலமாக இலக்கிய உலகில் பல துறைகளிலும் சாதனை படைத்துள்ள பிச்சமரத்தியின் முன் ஒன்றுமில்லை. பச்சுவரும் போது அவ்வப்போது “ஆமாம், நீங்க கட்டிது பத்தி எழுதி இருக்கிறீர்கள் இல்லையா?” என பார்த்திருவல்லிக்கணியில் இருந்த வரையறை நடந்து தான் அவர் வீட்டுக்குப் போவோம். நடக்க வியலும் திரை தான் என்றாலும், எத்தனை இடங்களாகக் குழைக்கையாக சன்னையில் அவர் இருந்த இடம் பெரம்பரில் எங்கோ ஒரு இடத்தில். அங்கு செல்லத் தான் நாங்கள் பஸ்ஸில் முதல் தடவையாக பயணம் செய்தோம். நாங்கள் போனதும் உள்ளே சன்னேற்று மனவியை அனுப்பி எங்கள் இருவருக்கும் தோஷை வாங்கி வர அனுப்பியது பின்னர் தெரிந்தது,

ஒரு முறை ஒரு பெரிய கட்டம் நான் சச்சிதானந்தம், மத்துசாமி, வதை ஸ்வரன் செல்லப்பா இன்னம் யார் யாரோ வல்லாம் அவரைப் பார்க்க திருவல்லிக்கணியிலேயே அவர் வீடு சன்னேற்றிந்தோம். அன்று கவிதை பற்றித் தான் சர்ச்சை. எழுத்துவில் வந்த ஒரு கவிதையை வதைத்துக் கொண்டு எங்களையெல்லாம் உங்களாகக் குழைக்கின்றோமென்று, இந்த வரியில் என்ன சொல்ல வருகிறார், சொல்லுங்கள்” என்று சிரித்துக் கொண்டே எங்களையெல்லாம் கவிதை வாசிப்பில் அவர் வழியில் இட்டுச் சன்னேற்றார். இதற்கு கவிதையைப் பிரசுரித்த செல்லப்பாவும் தப்பவில்லை.

vswaminathan.venkat@gmail.com